

SPIRITISMEN

UTTRYKT MED ENKLE ORD

Sammendrag av Allan Kardec



SPIRITISMEN

UTTRYKT MED ENKLE ORD

Sammendrag av Allan Kardec

Oversatt av Ann Kristin Espejord

GEEAK-Norge
Dronningens gt. 23
www.geeaknorge.com

Originaltittel: «*L'Espritisme dans son
expression plus simple*»

Utgitt av GEEAK-Norge

Omslagsdesign: Daniele S. N. Romsdal

Copyright ©

GEEAK-Norge
Gruppen for Spiritistiske Studier Allan Kardec

SPIRITISMEN

UTTRYKT MED ENKLE ORD

Historisk fremstilling av Spiritismen

I året 1848 ble oppmerksomheten henledet på forskjellige besynderlige fenomener som fant sted i USA, og som bestod av støy, bankende lyder og bevegelser av gjenstander, uten kjent årsak.

Disse fenomener skjedde ofte spontant, uten oppfordring fra de tilstedeværende og med en besynderlig kraft og utholdenhet.

Man la også merke til at det ofte skjedde under påvirkning av visse personer, som man heretter benevner som **medier**.

Disse kunne på en måte fremkalle dette med sin vilje, noe som gjorde det mulig å gjenta eksperimentene.

Fremfor alt betjente de seg av bord. Dette var ikke fordi denne gjenstanden er mer fordelaktig enn en annen, men kun fordi det er bevegelig, bekvemt og fordi det er enkelt og naturlig å sitte rundt.

Man opplevde at bordet dreide rundt og beveget seg i alle retninger, at det plutselig stod på høykant,

veltet, ble løftet opp fra gulvet (levitasjon), gjorde voldsomme slag, etc.

Det er disse fenomenene som fra begynnelsen av ble benevnt under navnene «**omdreierende bordet**» eller «**borddans**».⁽¹⁾

I begynnelsen ble fenomenene forsøkt forklart ved at det var en elektrisk eller magnetisk strøm eller at de var under påvirkning av et ukjent fluidium, noe man først antok.

Men det tok ikke lang tid før man måtte erkjenne at det var intelligente påvirkninger på disse fenomenene, at bevegelsene ble styrt av vilje; bordet dreide seg til høyre eller til venstre mot en utpekt person, det reiste seg på kommando opp på ett eller to ben, eller banket et forespurt antall slag, slo takter, etc.

Det ble da klart at årsaken ikke var rent fysisk og følgende grunnsetning ble nedtegnet om fenomenet:

«Når virkning har en årsak, må en intelligent virkning har en intelligent årsak.»

Og hva var denne intelligensens natur?

Dette ble nå spørsmålet.

(1) Slik ble det konkludert med at årsaken bak disse fenomenene måtte være en intelligens.

Den første tanken var, at det kunne være en refleks fra mediets eller var påvirket av intelligensen til andre som var tilstede.

Men erfaringen viste snart at dette ikke var mulig fordi man fikk svar som fullstendig lå utenfor de tilstedeværende personers meninger og kunnskaper og også mot deres ideer, viljer og ønsker. Intelligensen vi her snakker om måtte være en usynlig skapning. Metoden for å bevise dette var veldig enkel: det gjaldt å komme i samtale med denne intelligensen, noe som skjedde med hjelp av et visst antall slag som man ble enige om og som skulle bety **ja** eller **nei** eller ved å bruke alfabetets bokstaver til kommunikasjon. Man fikk på denne måten svar på forskjellige spørsmål som man stilte. Dette er fenomenet som ble betegnet som det "talende bordet".

Alle de vesener som meddelte seg på denne måten forklarte når de ble spurt om sin natur, at de var **Ånder** og tilhørte den usynlige verden.

Ettersom samme fenomen ble observert gjennom ulike personer og dessuten ble produsert av pålitelige og meget opplyste mennesker, kunne man umulig være offer for et bedrag.

Spiritismen uttrykt med enkle ord

Fra USA kom fenomenet også til Frankrike og det øvrige Europa hvor de bevegelige og talende bordene ble mote og til en selskapelig fornøyelse. Senere, etter en tids slik bruk, satte man det til side for å vie seg til annet tidsfordriv.

Det tok ikke lang tid før fenomenet fremstilte seg i ny skikkelse, noe som brakte det høyere opp og ut fra det som hadde oppstått i ren nysgjerrighet.

Ettersom begrensingene i denne sammenfatningen ikke tillater oss å gå inn i alle fenomenets faser, går vi videre over til det mest karakteristiske og fremfor alt det som vekket oppmerksomheten hos seriøst tenkende personer⁽²⁾.

La oss foreløpig og forbigående si, at fenomenets realitet har møtt mange motstandere. Uten å ta hensyn til at de som gjorde eksperimentene ikke hadde noen egennytte av dette, var det likevel noen som hevdet at dette kun var sjonglørkunst og trylleri. Disse meningene kom fra de menneskene som ikke godtar noe utenfor materiens verden og som kun tror på det vi ser og som mener at alt dør når kroppen dør. Kort sagt kom det fra dem vi kaller materialister.

- (2) Blant seriøse tenkende personer som viet seg til studiet av de spiritistiske fenomener vil vi bl.a. nevne: Camille Flammarion, fransk astronom; William Crookes, engelsk vitenskapsmann; Cesare Lombroso italiensk kriminalpsykolog; Arthur Conan Doyle, engelsk forfatter; Alexandre Aksakof, rådgiver til den russiske tsar.

Disse, som kaller seg **sterke Ånder**, forviste de usynlige Åndenes eksistens til sjangeren urimelige historier, beskyldte dem som tok saken på alvor for å være sinnsyke og snakket til dem med sarkasme og dårlige spøker. Andre, som ikke kunne fornekte fakta og som var under innflytelse av en viss type ideer, sa at disse fenomener kun var påvirket av djevelens innflytelse, og på denne måten forsøkte de å skremme de som var engstelige.

Men i dag har redselen for djevelen mistet sitt grep, man har snakket så mye om han på så mange måter, at man er blitt fortrolig med tanken på han. Og mange har sagt til seg selv at man burde benytte muligheten til å se hva han egentlig er. Resultatet ble, at med unntakelse av et lite antall engstelige mennesker, var muligheten til å kunne få se den virkelige djevelens ankomst, en tiltrekning for dem som kun hadde sett han på bilder og på teater. Det ble for mange personer en kraftig stimulans, slik at de som ved dette ville reise en barriere mot nye ideer, motarbeidet sin egen hensikt uten å være klar over det, og forvandlet seg dermed til propagandamakere. Jo høyere de skrek, jo mer effektive

ble de. Andre kritikere hadde ikke større fremgang da de mot konstaterte fakta og klar fornuft, ikke kunne stille opp med noe annet enn fornektelse. Les hva de har skrevet og dere vil alle steder se mangel på kunnskap og seriøse observasjoner av fakta, men ingen steder avgjørende bevis for fenomenets umulighet.

Hele deres resonnement kan i korthet sammenfattes slik: «Jeg tror ikke, altså eksisterer det ikke, alle som tror er sinnsyke; det er kun oss som har rettigheten til tilregnelighet og sunn fornuft.»

Det er umulig å angi antallet av tilhengere som kom til på grunn av denne kritikken, både den alvorlige og den mer spøkefulle. Men overalt var det kun upersonlige meninger, uten motbevis.

Men la oss fortsette med vår fremleggelse.

Meddelelsene som ble gitt gjennom bankingene, var langsomme og ufullstendige. Så oppdaget man at dersom man festet en blyant til en bevegelig gjenstand, en liten kurv, et lite brett eller annet, og plasserte sine fingre på denne gjenstand, satte den seg i bevegelse og skrev bokstaver.

Senere forstod man at disse gjenstandene kun var av underordnet betydning som man kunne unnvære. Erfaringene viste at Ånden, som virker på et livløst legeme og styrer det etter sin vilje, på samme måte skulle kunne virke på armen eller hånden til en person

og føre pennen. Dermed oppstod de **psykografiske mediene**, det vil si personer som skriver på impuls av Ånder som de gjør seg til redskap og tolker for. Fra denne stund av fantes det ikke lenger grenser for denne type kommunikasjon og tankeutveksling. Det kunne skje like raskt og sikkert som mellom de levende menneskene. Det var et vidt felt som åpnet seg for forskning, oppdagelsen av en ny verden, de usynliges verden, på samme måte som mikroskopet hadde latt oss oppdage det uendelig lille universets verden.

Hvem er Åndene? Hvilke roller spiller de i Universet? I hvilken hensikt meddeler de seg til de dødelige? Det var de første spørsmålene som man forsøkte å få besvart. Snart fikk man vite fra dem selv at de ikke er skapninger som lever utenfor Skaperverket. De er sjelene til dem som har levd på jorden og i andre verdener, og at disse sjeler etter å ha blitt befridd fra sin fysiske kropp, bebor verdensrommet og ferdes i dette.

Nå var det ikke lenger mulig å tvile på dette siden man iblant gjenkjente sine slektninger og venner, og kunne samtale med dem. Disse kom for å bevise sin eksistens og at det kun var deres kropp som hadde dødd og at deres sjel eller Ånd levde for evig. De er i vår nærhet, ser og iakttar oss som når de levde og omgir dem som de har elsket med sin omsorg og som de minnes med stor glede.

Spiritismen uttrykt med enkle ord

I allmennhet har man en helt feil ide om Åndene. De er ikke, som mange forestiller seg, abstrakte vesener, svevende og ubestemte. Ikke heller fremtrer de som et lysskimmer eller en gnist. De er derimot helt virkelige vesener som har beholdt sin individualitet og sin bestemte form. Man kan gjøre seg en omtrentlig ide om dem ved hjelp av følgende forklaring:

Mennesker består av tre vesentlige bestanddeler:

1. **Sjel** eller **Ånd**, det intelligente prinsipp hvor tanken, viljen, og det moralske sinnet har sin bolig.
2. **Legemet**, det grove og tunge materielle hylster, som Ånden bruker for å komme i forbindelse med den ytre verden.
3. **Perispirit**, et mykt og lett hylster som har til oppgave å være forbindelsen og mellomleddet mellom Ånden og kroppen.

Når det ytre hylsteret, kroppen, er oppbrukt og ikke lenger kan fungere, forfaller det, og Ånden befrir seg fra det slik som frukten fra sitt skall og treet fra sin bark. Kort sagt, på samme måte som man kaster et gammelt, utslitt klesplagg. Dette er hva som kalles **død**.

Døden er altså ikke noe annet enn ødeleggelse av Åndens grove hylster. Kun legemet alene dør, Ånden dør ikke. Ånden er på en måte sammenpresset av de materielle bånd som forener den med materien, noe

som ofte lammer dens evner. Legemets død befrir Ånden fra dens bånd, den frigjør seg og tar tilbake sin frihet slik som sommerfuglen når den kommer ut av sin puppe. Men den forlater kun den fysiske kroppen; den beholder sin perispirit, som for Ånden danner en slags eterisk kropp. Tåkeaktig og for oss vektløs og med menneskelig form, synes å være den typiske formen. I sin normale tilstand er denne perispiriten usynlig men Ånden kan la den gjøre visse forandringer, slik at den for en stund er tilgjengelig for synet og endog for følelsessansen, likesom det er med fortettet damp. På denne måten kan den iblant vise seg for oss i åpenbarelsen. Det er med hjelp av sin perispirit at Ånden virker på den trege materie og frembringer forskjellige fenomener av lyd, bevegelse, skrift, etc.

Bankelydene og bevegelsene, er for Åndene, midler til å vise sin nærværelse og henlede oppmerksomheten på seg, akkurat på samme måten som når en person banker på døren for å fortelle at hun har kommet. Alle begrenser seg ikke til rolige lyder. Det er dem som lager støy som når ting går i stykker, dører åpnes og lukkes eller møbler kaster omkring.

Ved hjelp av avtalte bankelyder og bevegelser, kunne de uttrykke sine meddelelser, men skriveingen gir dem et fullstendig hjelpemiddel, det raskeste og mest bekvemme, og som de helst foretrekker. Av samme årsak som de kunne forme bokstaver, kunne føre

hånden for å frembringe tegninger, komponere musikk, spille et stykke på et instrument, kort sagt, i mangel av sitt eget legeme som de ikke har lenger, betjener de seg av **mediet** for å manifestere seg for mennesker på en tydelig måte.

Åndene kan dessuten åpenbare seg på mange ulike måter, blant annet gjennom synet og hørselen. Visse personer, såkalt **auditive, hørende medier**, har evnen til å kunne høre dem og kan således samtale med dem. Andre ser dem og det er de **seende medier**.

De Ånder som gir seg tilkjenne gjennom synet, fremstiller seg vanligvis i samme form som de hadde i livet og som ligner den form de hadde i sitt jordeliv, men mer tåkeaktig. Andre ganger har denne en skikkelse som har alle tegn på å være et levende vesen, så man kan ta helt feil og iblant tro at de er personer av kjøtt og blod som man kan samtale og utveksle håndtrykk med uten å ane at man omgås Ånder, helt til de plutselig forsvinner.

En bestående visjon, men opplevd av mange mennesker, er meget sjelden. Men de individuelle åpenbarelser er hyppig forekommende, spesielt i dødsøyeblikket. Den frigjorte Ånden synes å bestrebe seg etter å besøke sine slektninger og venner som for å

fortelle dem om at han nylig har forlatt jordelivet og for å si til dem at han fremdeles lever.

Dersom hver og en samler sine minner kommer man til å oppdage hvor mange ganger man hatt opplevelser som dette, ikke bare om natten i drømme, men midt på dagen når man er fullstendig våken. Før i tiden betraktet man disse opplevelsene som overnaturlige og mirakuløse og man omtalte dem som magi og trolldom. I dag beskriver de vantrende dem som innbilning, men etter at den Spiritistiske vitenskap har funnet nøkkelen til disse fenomenene, vet man hvordan de produseres og at det er helt naturlige fenomener.

Man tror også at Åndene, kun fordi de er Ånder, må ha den suverent høyeste kunnskap og suverene visdom. Dette var en feil som erfaringen ikke ventet lenge med å avsløre. Blant de meddelelser som er gitt av Åndene, er det noen som er enestående i sin dybde, veltalenhet og moral og som kun viser godhet og velvilje. Men ved siden av disse finnes de som er veldig vulgære, lettsindige, trivielle og til og med grove, og gjennom disse avslører Ånden de mest perverse instinkter. Det er altså klart at disse ikke kan komme fra den samme kilde, og at det dersom det er gode Ånder, så finnes også de som er lavtstående. Ettersom Åndene ikke er annet enn menneskenes sjeler så kan de naturligvis ikke bli fullkomne bare ved å forlate sin kropp. Helt til de har gått fremover i sin utvikling, bevarer de det fysiske livets

ufullkommenheter og derfor ser man blant Åndene alle grader av godhet og råskap, kunnskap og uvitenhet.

Åndene meddeler seg vanligvis med glede og det er en tilfredsstillelse for dem å se at man ikke har glemt dem. De beskriver gjerne sine inntrykk av å forlate jordelivet, sin nye tilstand, sine gleder og lidelser i Åndenes verden der de befinner seg. Noen er meget lykkelige og andre er ulykkelige, avhengig av måten de levde på og den gode eller dårlige måten de utnyttet livet på.

Gjennom å observere dem i alle faser av deres nye eksistens, ifølge den stilling de hadde på Jorden, deres døds måte, deres karakter og deres vaner som mennesker, oppnår vi en kjennskap til den usynlige verden. Selv om det ikke er helt fullstendig så er det i alle fall tilstrekkelig for oss for å forstå vår kommende tilstand og ane den lykkelige eller ulykkelige skjebne som venter oss der.

De instruksjoner som gis av de høyere Ånder, og fremfor alt de spørsmål som interesserer Menneskeheten og de svar som ble gitt på spørsmålene som ble stilt til dem, har blitt omsorgsfullt **samlet og ordnet**. De utgjør en hel vitenskap som er den komplette læren om moral og filosofi og som har navnet **Spiritisme**.

Spiritisme er altså den lære som bygger på Åndenes eksistens, manifestasjoner og undervisning. Denne lære er fremstilt i sin helhet i "Åndenes Bok" når det gjelder den filosofiske delen, i "Medienes Bok" vedrørende den praktiske og eksperimentelle delen, og i "Evangeliet i følge Spiritismen" vedrørende moralen.

Gjennom analysen vi av disse verkene som vi lengre frem kommer til å tilby, kan man bedømme mangfoldet, omfanget og betydningen av de emner som de omfatter.

Som vi har sett, hadde Spiritismen sitt utgangspunkt i det enkle fenomenet med de dansende bordene. Men disse fakta taler mer til øynene enn til følelsen, og når nysgjerrigheten hadde blitt tilfredsstilt ble interessen borte, fordi man ikke forstod det. Dette forandret seg da teorien kom og forklarte årsaken til fenomenet, framfor alt når man så at disse dansende bord, som man hadde moret seg med, gav ut en hel moralsk lære som talte til sjelen. Læren fjernet tvil og angst og tilfredsstilte den lengsel som ble overlatt i uvisshet på grunn av en ufullstendig undervisning angående menneskehetens framtid. Seriøse personer tok i mot den nye læren som en velsignet gave, og fra den tid av har den vokst med utrolig hastighet.

I løpet av noen få års tid, har den i hele verden, og især blant opplyste mennesker, samlet utallige

tilhengere, som hver dag øker i antall. På denne måten har Spiritismen ervervet sin status i verden. Den er bygget på grunner som trosser alle mer eller mindre aktive forsøk fra motstanderne til å bekjempe den. Den beviser med dette at angrep og kritikk ikke et eneste øyeblikk minsker dens fremmarsj. Dette er et faktum som man har konstatert gjennom erfaring og som motstanderne aldri har kunne finne noen forklaring på. Spiritistene sier helt enkelt at om læren blir spredt til tross for kritikken, så betyr det at den er godt likt, og at man foretrekker deres begrunnelse, fremfor motstanderens.

Spiritismen er likevel ikke en moderne vitenskap; de fakta og det grunnlaget som den hviler på ligger i fortiden, og man finner spor av den i trosretninger hos alle folkeslag, i alle religioner og i de fleste hellige og profetiske skrifter.

Men ettersom man ikke observerte fakta på en vitenskapelig måte, ble de mange ganger tolket ut fra uvitenhetens overtroiske ideer, og man forstod ikke hvordan man skulle trekke konklusjonene ut av dem.

Det er riktig er at Spiritismen er grunnet på Åndenes eksistens, men da Åndene ikke er noe annet enn menneskets sjeler, må det finnes Ånder ettersom det finnes mennesker. Det er altså ikke Spiritismen som har oppdaget eller oppfunnet dem. Om sjelene eller Åndene kan åpenbare seg for de levende, så er det fordi

dette er en naturlov, og de bør ha kunne gjort dette i alle epoker. Man finner til alle tider og på alle steder lignende manifestasjoner og særlig i de bibelske historier.

Det som er moderne, er den logiske forklaringen av fakta, den fullstendige kunnskapen om Åndenes natur, dens oppgaver og måte å virke på, samt åpenbaringen av vår fremtidige tilstand og utformingen av vitenskap og lærdom med dens ulike muligheter for anvendelse. Fortidens mennesker kjente prinsippene, nåtidens mennesker kjenner detaljene. I antikken var studier av disse fenomener et privilegium for visse klasser, som endelig ble avslørt for dem som var initiert i disse mysterier.

I løpet av middelalderen ble de som åpenlyst beskjeftiget seg med disse ting, betraktet som trollmenn og hekser og ofte ble de brent på bålet. Men i dag er ikke dette lenger hemmeligheter for noen, ingen blir brent, alt skjer åpenlyst, og alle har mulighet å skaffe seg disse kunnskaper og kan oppsøke dette, fordi medier finnes overalt.

Selve lærdommen som Åndene underviser i dag, innebærer ingenting nytt. Vi finner den i fragmentarisk form hos de fleste hinduer, i egypternes og grekernes filosofier og i sin helhet i Kristi undervisning.

Hva er så Spiritismens oppgave?

Den kommer gjennom nye vitnesbyrd for å bevise fakta, rette opp i ukjente og misoppfattede sannheter og å sette i stand igjen den virkelige betydelsen av det som gjennom tidene har blitt feiltolket.

Riktignok er det sant at Spiritismen ikke underviser i noe nytt. Men er det ikke tilstrekkelig nok at den på en tydelig og uimotsigelig måte beviser sjelens eksistens, livet videre og individualitet også etter døden i dets evige liv, de fremtidige straffer og belønninger?

Hvor mange personer tror ikke på dette men likevel fortsatt med noe usikkerhet, fordi de spør seg i sitt indre: «Og dersom det ikke er sant?»

Hvor mange forledes ikke til å tvile, fordi deres fremtid presenter for dem et aspekt som deres fornuft ikke kan gå med på! Betyr det kanskje ingenting for den troende som vakler å kunne si: "Nå er jeg sikker!" For den blinde å se lyset igjen! Gjennom fakta og logikk har Spiritismen tatt bort tvil og engstelse og gitt tilbake troen til dem som hadde mistet den. Den åpenbarer for oss eksistensen av den usynlige verden som omgir oss som vi lever i, uten å være bevisst det. Gjennom å se på dem som har levd og dødd, tillates det oss å få kunnskap om vilkåret for fremtidig lykke og ulykke og som forklarer for oss årsaken til våre lidelser i denne verden og gir oss muligheter til å mildne dem.

Dens utbredelse kommer til å ha som uunngåelig effekt å tilintetgjøre de materialistiske lærdommer som ikke kan motstå åpenbare fakta. Når mennesket blir overbevist om storlagenheten og betydningen av sin fremtidige eksistens som er evig og sammenligner det med usikkerheten om jordelivet som er så kort, løftes det opp gjennom tanken som består av ubetydelige, menneskelige betraktninger. Når mennesket forstår årsaken til sine lidelser vil de lettere akseptere dem med tålmodighet og aksept, fordi de vet at det er et middel til å oppnå en bedre tilstand.

Eksempel på dette komme fra de som er på den andre siden av graven der de beskriver sine gleder og smerter. De "vitner" om det fremtidige livets virkelighet, og er samtidig et bevis på at Gud ikke lar oss gå videre uten å bli straffet for våre laster eller bli belønnet for våre dyder.

La oss avslutte dette ved å legge til at vår kommunikasjon med de elskede vesener som har forlatt oss og nå er over på denne siden, gir oss trøst ved å vise oss ikke bare at de fortsatt eksisterer, men at vi er mindre atskilt fra dem enn om de hadde vært i live og bosatt i utlandet.

I korthet, Spiritismen reduserer bitterheten over livets sorger og mildner sjelens fortvilelse og angst og fjerner usikkerhet og frykt for fremtiden. Den hjelper oss til å stoppe tanken på å forkorte livet ved selvmord og

skjenker lykke til dens tilhengerne. Dette er den store hemmeligheten bak dens raske utbredelse.

Sett fra det religiøse synspunkt er spiritismen basert på de grunnleggende sannheter i alle religioner: Gud, sjelen, udødeligheten og kommende straffer og belønninger, men fullstendig uavhengig av alle religioner og tradisjoner. Dens hensikt er å bevise for tvilerne og de som forneker, at sjelen eksisterer og overlever den fysiske kroppen og at vi må ta konsekvensene for hva vi har gjort i løpet av vårt fysiske liv. Dette er felles for alle religioner.

Troen på Åndene tilhører alle religioner og alle folkeslag. Ettersom det er sjeler og ånder overalt hvor det er mennesker, har manifestasjoner forekommet til alle tider. Historiene om dem er, uten unntak, tilhørende i alle religioner. Man kan være greskortodoks eller romersk katolsk, protestantisk, jødisk eller islamist. Troen på åndenes manifestasjoner, er bevis for at Spiritismen har tilhengere i alle religiøse bevegelser.

Moralen er i vesentlighet kristen, fordi det den lærer kun er en utvikling og en anvendelse av Kristi moral, som er den reneste av alle. Dens overlegenhet kan ingen diskutere. Det er et klart bevis at den er en del av Guds lov; og dens moral må være tilgjengelig for hele verden.

Fordi Spiritismen er uavhengig av enhver form for kult, i det den ikke foretrekker noe frem for noe

annet, er den ikke en spesiell religion. Den har hverken egne prester eller egne gudshus. Til dem som spør om de gjør rett i å følge Spiritismen eller dens kultus, svares følgende: hvis din samvittighet sier det, gjør det. Gud ser alltid intensjonen.

Med andre ord, den påtvinger ingen noe; den henvender seg ikke til dem som har en tro og som synes at troen er nok; men til de tallrike usikre og skeptiske personer. Den tar dem ikke bort fra deres kirke, siden de allerede delvis eller helt, allerede er adskilt fra den. Spiritismen hjelper dem til å komme seg tre fjerdedeler av veien for å gå inn i den og så er det kirkens sak å gjøre resten.

Spiritismen bekjemper visse trosanskuelser som straffens evighet, helvetes materielle ild, en personlig djevel etc. Men er det ikke klart at disse trosmeninger, som ofte beskrives som absolutte, til alle tider har skapt vantro og ennå i våre dager gjør det?

Når Spiritismen gir en mer fornuftig tolkning, gir den tilbake troen til dem som har mistet den. Gjør den da ikke religionen en tjeneste? En ærverdig kirkemann har sagt om den at: «Spiritismen gjør at man tror på noe; og det er bedre å tro på noe enn å slett ikke tro».

Da Åndene er selve sjelen, kan man ikke fornekte Åndene uten å fornekte sjelen. Når sjelenes eller Åndeneksistens er anerkjent, blir spørsmålet uttrykt

på den enkleste måte slik: **«Kan sjelene til de som er døde, meddele seg til levende?»**. Spiritismen beviser dette ved materielle kjensgjerninger, hvilket bevis kan man gi for at dette ikke er mulig? Om det er så, vil ikke dette bety at vi snakker om en naturlov. Overfor naturlovene er menneskets vilje avmektig; enten man vil eller ikke. Man må se konsekvensene og rette sine trosanskuelser og sedvaner etter det.

ET KORT SAMMENDRAG AV ÅNDENES LÆRE

1. Gud er den høyeste intelligens, den første årsak til alle ting. Gud er evig, uten fysisk legeme, uforanderlig, allmektig og i høyeste grad rettferdig og god. Han er uendelig i all sin fullkommenhet og dersom man antok at en eneste av hans egenskaper var ufullkommen, ville han ikke være Gud.

2. Gud har skapt materien, hvorav alle verdener består. Han har også skapt de intelligente vesener som vi kaller Ånder. Disse er ansvarlige for å styre den materielle verden etter skapelsens uforanderlige lover gjennom å bli fullkommen. Deres natur er kraften til fullkommenhet. Gjennom å bli mer fullkommen, nærmer man seg guddommen.

3. Ånden i egentlig forstand er det intelligente prinsipp, dens indre natur er oss ukjent og for oss er den

ulegemlig, fordi den ikke har noen likhet med det vi kaller materie.

4. Åndene er individuelle vesener som har et eterisk, vektløst hylster som kalles perispirit som er et slags flytende legeme som ligner på den menneskelige skikkelse. De fyller verdensrommet som de farer gjennom med lynets hastighet og de utgjør den usynlige verden.

5. **Åndenes opprinnelse** og **skapelsesmåte** er for oss ukjent. Vi vet bare at de er skapt enkle og uvitende, det vil si uten kjennskap og kunnskap til godt og ondt, men med like muligheter. Gud kan i sin rettferdighet ikke fritta noen for det arbeid han har pålagt oss for å kunne oppnå fullkommenheten. I begynnelsen befinner åndene seg i en slags barndom, uten egen vilje og uten full bevissthet om sin eksistens.

6. Da den frie vilje ble utviklet hos åndene på samme tid som tanken og ideene, sa Gud til dem « Dere kan gjøre krav på den høyeste lykke når dere har tilegnet dere de kunnskaper som dere mangler og har fullbyrdet de verv som jeg pålegger dere. Arbeid derfor på deres fremskritt, da dette er målet: " Dere vil nå det ved å følge de lover som jeg har skrevet inn i deres samvittighet." Som en konsekvens av den frie vilje, tar noen den korteste veien som er den godes vei, mens andre tar den lengste, som er den ondes vei.

7. Gud har ikke skapt noe ondt; han har opprettet lover, og disse lovene er alltid gode fordi han er i høyeste grad god. De som trofast følger disse lovene blir fullkomment lykkelige, men ettersom åndene har sin frie vilje lyder de ikke alltid disse lovene og det onde er resultat av deres ulydighet. Altså kan man konstatere at det gode er alt som er i overenstemmelse med Guds lover og det onde er det som strider mot disse.

8. For å være budbærer for den guddommelige makten, for å hjelpe til med arbeidet i den materielle verden, kler åndene seg til tider i et fysisk legeme. Gjennom arbeidet som denne kroppslige eksistens krever, utvikler de sin intelligens og tilegner seg, gjennom å følge Guds lov, de meritter som skal lede dem til den evige lykke.

9. I prinsippet er legemliggjørelsen ikke pålagt Ånden som en straff; den er nødvendig for dens utvikling og for fullføring av Guds verker som alle må underkaste seg, enten de velger den gode eller den dårlige vei. De som følger den gode vei, går hurtigere fremover og bruker mindre tid på å nå målet og de når det under mindre smertefulle betingelser.

10. De inkarnerte Ånder utgjør menneskeheten. Det er ikke begrenset til jorden, men de bebor alle verdener som er spredt utover i verdensrommet.

11. Menneskets sjel er en inkarnert Ånd. For å støtte ham til å fylle sine oppgaver, har Gud gitt ham dyrene som

hjelpere. De er ham underdanige og deres intelligens og karakter står i proporsjon til deres behov.

12. Åndenes utvikling er frukten av deres eget arbeid. Da den under en eneste legemlig eksistens ikke kan erverve alle de moralske og intellektuelle egenskaper som skulle føre den til målet, så når den det ved flere inkarnasjoner. Under hver av disse gjør Ånden noen skritt fremover på utviklingens vei.

13. Under hver legemlige eksistens skal Ånden utføre et verv, som står i forhold til dens utvikling. Jo hardere og mere anstrengende det er, jo større fortjeneste er det i å fullføre det. Enhver eksistens er på den måten en prøvelse som bringer Ånden nærmere målet. Antallet av disse eksistenser er ubestemt. Det avhenger av åndens vilje til å jobbe på sin moralske utvikling på samme måte som en arbeiders arbeidsinnsats avgjør antall dager som han bruker for å gjøre ferdig sitt arbeid.

14. Når et liv har blitt dårlig anvendt og uten nytte for Ånden, så må den begynne på nytt igjen under mer eller mindre vanskelige vilkår, i forhold til forsømmelse og dårlig vilje. Det forholder seg som i det daglige livet, man kan bli nødt til å gjøre tingene dagen etter som ikke ble gjort dagen før, eller gjøre om igjen det som man har gjort feil.

15. Åndelivet er Åndes normale liv, det er evig. Det legemlige liv er forbigående og forgjengelig: det eksisterer kun et øyeblikk i evigheten.

16. I mellomrommet mellom Åndens legemlige eksistenser, er den i en omflakkende tilværelse. Denne tilstanden har ingen bestemt varighet. I denne tilstand er Ånden lykkelig eller ulykkelig i forhold til den gode eller den dårlige anvendelse den har gjort i sin siste fysiske eksistens. Den studerer årsakene, som har fremskyndet eller forsinket dens fremskritt. Den fatter beslutninger, som den vil forsøke å leve under sin neste inkarnasjon og den velger selv de prøvelser som den tror vil være mest til hjelp for å gjøre fremskritt. Men i det fysiske livet tar ånden noen ganger feil og mislykkes fordi den som menneske ikke utfører de beslutninger som den har fattet som Ånd.

17. Som Ånd straffes man med moralske lidelser i åndeverdenen og med fysiske lidelser under det legemlige liv. Dens lidelser er følger av dens feil som betyr at den har brutt Guds lov. Således er det en soning av fortiden og en prøve for fremtiden. Således kan den hovmodige få et ydmykende liv, tyrannen en tjeners liv og den rike mannen som dårlig brukte sin rikdom, få et liv i nød og elendighet.

18. Det finnes verdener som er tilpasset Åndenes forskjellige utviklingstrinn og hvor den legemlige eksistens befinner seg under veldig ulike

omstendigheter. Jo mindre utviklet Ånden er, desto mer klumpete og materiell er den kroppen den har tatt bolig i. Ettersom Ånden blir renere, går den moralsk og fysisk til høyere verdener. Jorden er hverken den første eller den siste, men en av de som befinner seg på de lavere nivå i utviklingen.

19. De skyldige Ånder er inkarnert i de mindre utviklede verdener der de soner sine feilsteg gjennom vanskeligheter i det materielle livet. Disse verdener er for dem den virkelige skjærsilden, men det er opp til dem selv å komme seg bort derfra gjennom å arbeide på sine moralske fullkommenheter. Jorden er en av disse verdener.

20. Ettersom Gud er den høyeste rettferdighet og den høyeste godhet, dømmer han ikke sine skapte vesener til evig straff for deres handlinger. Han tilbyr dem hvert øyeblikk muligheter til å gå fremover og til å gjøre opp for det de har gjort, og å vende tilbake til det gode. Gud tilgir, men forlanger anger og vilje til å gjøre opp for det vi har gjort. Dette betyr at straffens varighet står i forhold til Åndens stahet til å ville fortsette på den dårlige veien.

Straffen skulle således være evig for den som i evighet stopper opp. Men fra det øyeblikket angerens lys blir tent i den skyldiges hjerte, strekker Gud ut sin barmhjertighet over han. Den evige straffen bør derfor ikke oppfattes i en absolutt mening, men kun relativt.

21. Når Åndene inkarnerer, tar de med seg alt det de har tilegnet seg fra tidligere inkarnasjoner. Dette er forklaringen på hvorfor mennesker instinktivt viser spesielle evner eller gode og dårlige egenskaper som synes å være medfødt. De dårlige tendensene er rester av åndens ufullkommenhet som den ikke helt har klart å frigjøre seg fra. De er også tegn på de feil som er begått og som utgjør den virkelige arvesynden. I hver eksisens bør man rense bort noen urenheter.

22. Å glemme tidligere liv er en gave fra Gud som i sin godhet vil bespare menneskene fra smertefulle minner. I hvert nytt liv er mennesket det hun har gjort seg selv til. Det er for henne et nytt utgangspunkt, hun kjenner sine nåværende feil og hun vet at disse er følger av tidligere feil. Av dette kan hun se for seg de feil som hun kan begå, noe som er tilstrekkelig til at hun skal kunne arbeide på å forbedre seg. Om hun i et tidligere liv led av defekter som hun ikke lenger har, så behøver hun ikke å bekymre seg for dem. Hun har nok med sine nåværende ufullkommenheter.

23. Dersom sjelen ikke hadde levd tidligere, skulle den bli skapt samtidig med kroppen. Dersom vi utgår fra dette, kan den ikke ha noen forbindelse med dem som har levd tidligere. Da må man spørre seg hvordan Gud som er suverent rettferdig og god, kan ha gjort sjelen ansvarlig for feil som er begått av menneskeslektens far og belemre den med en arvesynd den ikke er skyld i.

Dersom vi derimot påstår at sjelen ved sin inntreden i jordelivet, tar med seg sine ufullkommenheter fra tidligere liv og at den i det nåværende livet lider av følgene av tidligere feilsteg, så får arvesynden en logisk forklaring som alle kan forstå og godta. For sjelen er kun ansvarlig for sine egne handlinger.

24. Ulikhetene i de medfødte anlegg, moralsk og intellektuelt, er et bevis for at sjelen har levd tidligere. Dersom den hadde blitt skapt samtidig som den nåværende kroppen, skulle det ikke være i samsvar med Guds godhet å gjøre noen mer avanserte enn andre.

Hvorfor finnes i så tilfelle mer eller mindre siviliserte mennesker, gode og onde, tilbakestående og genier? Gjennom å si at en del har levd tidligere og lært seg mer enn andre, får alt sin forklaring.

25. Dersom det nåværende livet hadde vært det eneste, og kun dette livet skulle bestemme sjelens fremtid, hvilken skjebne skulle da vente barn som dør som spedbarn? Ettersom de hverken har gjort godt eller ondt så fortjener de verken belønning eller straff. I følge Kristi lignelse som sier at hver og en blir belønnet etter sine handlinger, har de ikke rett til englenes fullkomne lykke men fortjener heller ikke å berøves muligheten til å oppnå denne. Men si nå at de i kommende eksistenser kan utføre det som de ikke fikk gjort i det liv som ble forkortet, da gjøres det ingen forskjell.

26. Under samme forhold, hvilken skjebne skulle vente evneveike og tilbakestående mennesker? Ettersom de ikke har noen bevissthet om godt og ondt, er de heller ikke ansvarlige for sine handlinger. Skulle Gud være rettferdig og god dersom Han hadde skapt tilbakestående sjeler for å underkaste dem en bedrøvelig og evigvarende eksistens? Se da at den evneveike eller tilbakestående sjelen er en Ånd som gjør bot i en kropp som er ute av stand til å uttrykke sin tanke da den befinner seg kneblet og bundet i en menneskekropp. Dersom dette skulle være en evig tilstand, finnes det ikke lenger noe som er i overenstemmelse med Guds rettferdighet.

27. Gjennom gjentatte inkarnasjoner befri Ånden seg litt etter litt fra sine urenheter og perfeksjonerer seg gjennom sitt arbeid, og når på den måten slutten av sine fysiske eksistenser. Da tilhører den de rene Åndenes og Englenes klasse, og nyter dermed det fullendte livet i Gud og en fullstendig lykke for evig.

28. Når menneskene gjør bot og soning på jorden, har Gud som den gode far, ikke overlatt dem til seg selv uten ledere. Først har de sine Skytsengler som våker over dem og som anstrenger seg for å føre dem på den riktige veien. De har også Ånder som noen ganger inkarnerer blant dem for å lyse opp deres vei med sine verk for å lede Menneskeheten fremover. Utenom det at Gud har risset inn sin lov i deres

samvittighet, gav han også sine bud, klart og tydelig formulert. Først sendte han dem til Moses, men Moses lover var anpasset til menneskene på hans tid. De beskrev kun jordelivet, om riktige straffer og belønninger. Siden kom Kristus for å fullføre Moses lover gjennom en høyere undervisning. De beskrev eksistensenes mangfold⁽³⁾, det åndelige livet, de moralske straffer og belønninger. Moses ledet dem gjennom redsel, Kristus gjennom kjærlighet og barmhjertighet.

29. Spiritismen, som i dag er bedre forstått, øker teoriens sannsynlighet for de som ikke tror. Den beviser fremtiden gjennom tydelige fakta, fremstiller

(3) Evangeliet etter Matteus, kapittel. XVII; Johannes kapittel III

med klare og utvetydige ord det som Kristus uttrykte gjennom lignelser. Den forklarer sannheter som var ukjente eller feiltolket, den åpenbarer eksistensen av den usynlige verden, det vil si Åndenes verden, og innvier mennesket i det kommende livets hemmeligheter. Den bekjemper materialismen som er et opprør mot Guds makt. Kort sagt; den oppretter blant menneskene det kjærlighetens og samholdets rike som Kristus forkynte. Moses pløyde, Kristus sådde, og Spiritismen kommer for å høste.

30. Spiritismen er ikke et nytt lys, men et mer strålende lys som bryter frem fra alle steder på jorden gjennom stemmene av de som tidligere har levd her. Gjennom å gjøre klart det som var uklart, gjør den slutt på de feilaktige tolkninger og kan forene menneskene i en felles tro fordi det finnes bare en Gud og hans lover gjelder for alle. Kort sagt, den markerer den epoke, de tider, som er forutsagt av Kristus og profetene.

31. De problemer som plager menneskene på Jorden har sin årsak i stolthet, egoisme og alle lavere lidenskaper. Gjennom å utøve sine laster gjør menneskene hverandre ulykkelige og straffer hverandre gjensidig. Må kjærlighet og ydmykhet erstatte egoisme og stolthet. Da skal menneskene ikke lenger streve etter å skade hverandre og seg selv, men heller respektere hver og ens rettigheter og la samhold og rettferdighet herske seg i mellom.

32. Men hvordan skal man knuse egoismen og stoltheten som synes å være medfødt i menneskets hjerte? Egoisme og stolthet bor i menneskenes hjerter, fordi menneskene er Ånder som fra begynnelsen av fulgte den onde veien og ble landsforvist til Jorden til straff for akkurat disse laster. Gjennom dette består fortsatt deres arvesynd som de ikke har befridd seg fra. Gjennom Spiritismen gjør Gud en siste innkalling til å utøve den lov som Kristus fortalte: Kjærlighetens og Barmhjertighetens lov.

33. Ettersom Jorden har oppnådd den epoke som var bestemt for at den skulle forvandles til en bolig for lykke og fred, så vil ikke Gud at de inkarnerte Ånder som fører med seg inn forvirring og ufred og som forstyrrer de gode, lenger skal være her. Derfor skal de forlate Jorden. De sendes for å sone sin hardhet i mindre avanserte verdener, der de på nytt må arbeide på sin fullkommenhet under en serie av eksistenser som er enda mer ulykkelige og smertefulle enn de jordiske. I disse verdener kommer de til å danne en ny, opplyst rase, som har til oppgave å føre til en høyere utvikling for de etterlatte raser som bebor disse verdener, med hjelp av de kunnskaper de har ervervet seg. De kan ikke komme ut derfra til en bedre verden før de har gjort seg fortjent til det, og de kommer til å fortsette på denne måten helt til de har blitt fullstendig rensset. Om Jorden for dem var en skjærsild, så kommer disse verdener til å bli deres helvete. Men et helvete der håpet aldri er utelukket.

34. Mens den landsforviste generasjonen raskt forsvinner, oppstår en ny generasjon som har en tro som er grunnlagt på den Kristne Spiritismen. Vi bevitner den overgang som holder på å skje, et forspill til den moralske fornyelse hvor dens ankomst markeres av Spiritismen.

ELEMENTER SOM HENTES UT FRA ÅNDENES UNDE RVISNING

35. Spiritismens viktigste formål er menneskenes forbedring. Det er ikke nødvendig å søke i Spiritismen noe annet enn det som kan bidra til det moralske og intellektuelle fremskritt.

36. Den sanne spiritisten er ikke den som tror på manifestasjonene, men den som tilrettelegger den undervisning som gis av Åndene. For troen har ingen hensikt om den bare hjelper deg til å ta ett steg frem på utviklingens vei, dersom den ikke gjør deg mer kjærlighetsfull mot din neste.

37. Egoismen, stoltheten, forfengeligheten, begjæret, hatet, misunnelsen, sjalusien og baksnakkingen som er som giftig medisin for sjelen, må man hver dag rykke opp med roten. Kjærlighet og ydmykhet virker som motgift.

38. Troen på Spiritismen er til gagn kun for dem som om hvem man kan forsikre; i dag er han bedre enn i går.

39. Den betydning som mennesket tilskriver tidsbegrensede ting, står i motsatt forhold til dets tro på det åndelige livet. Det er tvilen på fremtiden som leder henne til å søke sine gleder i denne verden, og å tilfredsstille sine lidelser selv om det må skje på sin nestes bekostning.

40. Bedrøvelsene på Jorden er sjelens legemiddel for de forbereder henne for fremtiden slik en smertefull kirurgisk operasjon redder livet på den syke og gir han tilbake helsen. Derfor sa Kristus: «Salige er de som sørger for de skal bli trøstet».

41. Når dere utsettes for bedrøvelse, se på dem som har det verre og ikke på dem som har det bedre. Tenk på dem som gjennomgår lidelse som er enda større enn deres.

42. Fortvilelse er naturlig hos den som tror at alt tar slutt med kroppens liv, men den gir ingen mening hos dem som tror på fremtiden.

43. Mennesker er ofte skaperen av sin egen ulykke i denne verden. Når hun går tilbake til kilden til sin ulykke skal hun se at de i de fleste tilfeller er resultatet av hennes manglende forutseende, hennes stolthet og griskhet og gjennom det hennes overtredelse av Guds lov.

44. Bønn er et uttrykk for dyrkelse. Å be til Gud er å tenke på Han, kommer nærmere Han og sette seg i forbindelse med Han.

45. Den som ber med iver og tillit står sterkere mot de onde fristelser og Gud sender han gode ånder for å hjelpe han. Det er en hjelp som aldri nektes når noen har bedt om den med oppriktighet.

46. Det viktige er ikke å be mye, men å be riktig. En del mennesker tror at hele fortjenesten ligger i bønnens lengde samtidig med at de stenger øynene for sine egne defekter. Bønn er for dem en sysselsetning, et tidsfordriv, men ikke en selvanalyse.

47. Den som ber Gud om tilgivelse for sine feil, blir ikke tilgitt dersom man ikke endrer sin oppførsel. De gode handlinger er den beste bønn siden handlinger er mer verd enn ordene.

48. Bønn anbefales av alle de gode ånder. Til og med de ufullkomne ånder ber om våre bøtter for å forkorte deres lidelser.

49. Bønn kan ikke endre det som av skjebnen er forutbestemt, men når de lidende åndene ser at vi interessere oss for dem, kjenner de seg mindre forsvarsløse. De blir mindre ulykkelige fordi bønn øker deres mot, stimulerer deres lengsel mot å bli mer fullkomne gjennom anger og bot og den kan fjerne tanken på det onde for dem. På den måten kan bønner ikke bare lindre, men også forkorte deres lidelse.

50. Hver og en kan be i henhold til sin overbevisning og på en måte som han eller hun anser som hensiktsmessig. Formen betyr ingenting, tanken er alt. Oppriktighet og renhet i intensjonen er vesentlig og en god tanke er mer verd

enn mange ord som ligner støyen fra en kvern, der hjerte er helt fraværende.

51. Gud har skapt sterke og mektige mennesker for at de skal være en støtte for de svake. Den sterke som undertrykker den svake, blir sett av Gud og får ofte sin straff allerede i dette liv ved siden av det som venter han i fremtiden.

52. Rikdommen er et lager som eieren bare kan ta i bruk under en viss tid, *ettersom han ikke kan ta med seg i graven*. Han skal få gjøre et detaljert regnskap for det bruk som han har gjort av den.

53. Rikdommen er en vanskeligere test enn fattigdommen, fordi den er en fristelse til misbruk og utskielser og det er vanskeligere å være moderat enn resignert.

54. Den ambisiøse som triumferer og den rike som er overmettet på materielle nytelser, kan vi heller synes synd på enn å misunne, fordi de er nødt til å tenke på tilbakebetalingen.

Gjennom de forferdelige eksempler som gis av dem som har forlatt jordelivet og kommer tilbake for å avsløre sin skjebne, så kan Spiritismen bevise sannheten av disse Kristi ord: "Hver og en som opphøyer seg, han skal bli ydmyket, og den som ydmyker seg, han skal bli opphøyd".

55. Kjærlighet er Kristi høyeste lov: "Elsk hverandre som brødre, elsk din neste som deg selv, tilgi dine fiender,

gjør ikke mot andre hva dere ikke vil at de skal gjøre mot dere", alt dette kan sammenfattes i ordet kjærlighet.

56. Kjærlighet i denne betydningen består ikke bare i almisser, for kjærlighet bør finnes i tanker, ord og handlinger. Kjærlighet i tanker er overbærenhet med vår nestes feil. Kjærlighet i ord er den som ikke sier noe som kan skade et medmenneske og kjærlighet i handlinger er den som hjelper sine medmennesker etter beste evne.

57. Den fattige som deler sin brødbit med noen som er mer fattige enn han selv, er mer rik på kjærlighet og har større fortjeneste i Guds øyne enn den som gir en del av sin overflod uten å gi av seg selv.

58. Den som mot et medmenneske har følelse av fiendtlighet og hat, sjalusi og nag, er ikke kjærlighetsfull. Han lyver og forulemper Gud om han kaller seg kristen.

59. Mennesker av alle raser, alle sekter og alle farger, dere er alle brødre, for Gud har kalt alle til seg. Rekk altså hverandre hendene uavhengig av deres måte å tilbe Han og fordøm ikke hverandre fordi å fordømme er å krenke kjærlighetens lov som har blitt forkynt av Kristus.

60. Med egoisme som drivkraft, befinner mennesker seg i evig strid, og med kjærlighet skulle de ha fred.

Kjærligheten må gjøres som grunnlag for alle menneskelige institusjoner, for kun kjærligheten kan gi dem lykke her på Jorden og bare kjærligheten kan i følge Kristi ord også gi dem lykke i framtiden.

Men det omfatter selvfølgelig alle de dyder som kan lede dem til fullkommenhet. Med den virkelige kjærligheten som ledestjerne, slik som Kristus underviste og praktiserte den, finnes det ikke lenger egoisme, stolthet, hat, sjalusi og ærekrenkelser. Det kommer til å bli slutt på den umettelige avhengighet av denne verdens rikdommer.

Derfor har den kristne Spiritismen som grunnsetning:

**“UTEN KJÆRLIGHET OG BARMHJERTIGHET FINNES
DET INGEN REDNING”**

Tvilere! Dere kan le av åndene og håne dem som tror på deres manifestasjoner, men le om dere våger av disse grunnsetninger som Kristus på nytt har gitt oss gjennom Spiritismen og som utgjør en beskyttelse for dere selv. For om kjærligheten forsvant fra Jordens overflaten skulle menneskene ødelegge hverandre og kanskje skulle dere blir blant de første ofrene. Den dagen er ikke langt unna, da denne grunnsetningen, åpent forsynt i åndenes navn, skal være et beskyttende tegn og et løsende ord for alle som har skrevet det i sine hjerter.

Spiritismen uttrykt med enkle ord

En ånd har sagt; "Man gjorde narr av de dansene bordene, men skulle aldri gjøre narr av den filosofi og den moral som stammer fra dem". For vi har i dag, etter bare noen få år, virkelig kommet langt bort fra disse fenomenene som under en kort tid tjente som tidsfordriv for sysselløse og nysgjerrige personer.

Dere påstår at denne moralen er gammeldags: "Ånden burde være tilstrekkelig oppfinnsom for å gi oss noe nytt". (En spissfindig ytring fra flere kritikere).

Med ironi: «Enda bedre!» Om den er gammeldags så viser det at den tilhører alle tider og menneskene er skyldige i ikke å ha praktisert den, for det finnes ingen virkelige sannheter, utenom den evige. Åndene kommer til å snakke til dere, ikke gjennom en isolert åpenbarelse til ett enkelt menneske, men gjennom åndenes egne stemmer slik som den ytterste dommens trompet skal forkynne: «Vær forvisset om at de som dere kaller døde, er mer levende enn dere selv fordi de ser hva dere ikke ser og hører hva dere ikke hører...!»

Av dem som kommer og snakker til dere, kan dere finne igjen deres foreldre, deres venner og alle dem som dere elsket på Jorden og som dere trodde være tapt og som dere aldri ville få tilbake. Ulykkelige er de som tror at alt tar slutt med kroppen, for de har tatt helt feil. Ulykkelige blir de som ikke har vist kjærlighet, fordi de kommer til å få lide det de har

latt andre lide. Lytt til stemmen til den som lider: "Vi lider fordi vi fornektet Guds makt og tvilte på hans uendelige barmhjertighet; vi lider på grunn av vår stolthet, vår egoisme, vår grådighet og alle våre kjødelige lidenskaper som vi ikke bearbeidet. Vi lider på grunn av alt det onde som vi gjorde mot våre medmennesker når vi glemte kjærligheten."

Du tvilende! Si meg om en lære som underviser slike ting er latterlig, og om den er god eller dårlig! Om man kun betrakter den fra et sosialt synspunkt, si meg, om de mennesker som anvender den skulle bli lykkelige eller ulykkelige, bedre eller dårligere!

Oversatt av Ann Kristin Espejord

Oslo, 20. august 2014

Utgitt av GEEAK-Norge
www.geeaknorge.com

SPIRITISMEN

UTTRYKT MED ENKLE ORD

Sammendrag av Allan Kardec

*«Uten kjærlighet og barmhjertighet finnes
det ingen redning.»*

*«Bli født, død, bli gjenfødt og gå stadig
fremover: det er loven.»*

*«Urokkelig tro er det eneste som i alle
menneskehetens epoker kan møte fornuften
ansikt til ansikt.»*

Til norsk av Ann Kristin Espejord, etter den svenske
oversettelsen av Solveig Nordström og Maria
Aparecida Bergman fra den franske originale.